

ΠΑΛΑΤΙ

Δὲν πιθυμῶ κάνα παλάτι
μακριὰ νὰ ζήσουμε τοῦ κόσμου.
Τῆς ἔξοχῆς χαρὲς καὶ πλάτη
δὲ μὲ ξιπάζουν τώρα, φῶς μου.

Σὺ μοῦ κερνᾶς τὸν κάθε πόθο.
Γιατί παλάτι νὰ γυρεύω;
Νᾶσαι κοντά μου, νὰ σὲ νοιώθω
στὰ μάτια σου νὰ ταξιδεύω.

ΚΛΕΦΤΟ ΦΙΛΙ

Μικρή μου, ὅ! μήν ξαφνιάζεσαι ποὺ κλέφτικα σὲ μι' ἄκρη
γλήγορο ἀλλάζουμε φιλί.
Νοιώθω, ποτάμι θάτροχε τὸ σκοτεινό μου δάκρι
ἀν σὲ φιλοῦσα πιὸ πολύ.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΗ

Φίλε «Νουμᾶ»,

Γράφοντας γιὰ τὴν ποίηση τοῦ Μαρτζώκη δὲ θέ-
λησα καθόλου νὰ ὑπονοήσω τὸν τίμιο βίο ἢ τὸ κά-
πως ὑλικώτερο μέρος τῆς ζωῆς τοῦ εὐγενικοῦ ἀν-
θρώπου. Μερικὰ ώρισμένα ὑπονοήματά μου σκοπὸ
εἶχαν νὰ εἰκονίσουν τὸν ἐσωτερικὸ ἀνθρώπῳ καθὼς
ἀντιφεγγίζεται στὸ ἔργο· εἴτανε μόνο ψυχικοὶ δροὶ¹
κι δποὶς τοὺς ἔδωσε διαφορετικὴ ἔννοια τὸ ἔκανε
εἴτε ἀπὸ κακὴ ἀντίληψη, εἴτε ἀπὸ ἀλλον διαισθή-
ποτε σκοπό.

Α. ΠΑΛΑΜΑΣ

— Στὴν «Ἀκόδοιλη» 1) τοῦ Μάη, σελ. 1) διαβάσα-
με πῶς ἡ Βασίλισσα «Ολγα» «συνοδευμένη ἀτὸ κτλ. ἐπε-
σκέφθη τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν (Νέον Δημοτικὸ Νοσοκο-
μεῖον) καὶ μοίρασε στοὺς πληγωμένους στρατιώτες ἀπὸ ἓνα
ἄσπρο χαρτονάκι, εἰς τὸ δόπιον ἥσαν τυπωμένα τὰ ἔξης ὁ-
ραῖα καὶ συγκινητικὰ λόγια: Παιδί μου πληγωμένο, παιδί
μου ποὺ πληγώθηκες κ' εἰσαι μονάχο καὶ πονεῖς, θυμήσου
τὸ Χριστό μας ποὺ εἴταν πληγωμένος καὶ πόνοςε φρικτὰ
ἀπάνου στὸ σταυρό, ἀπαρατημένος. Καὶ ἔσκολονθεῖ ἔτσι
μὲ τέτια ὅμορφα καὶ γκαδιακὰ λόγια, νὰ μιλάει ἡ Μάννα
Βασίλισσα, σὰ μάννα ἀληθινή, στὰ πληγωμένα παιδιά τῆς
Πατρίδας. Μπάλσαμο χύνουν τὰ τέτια λόγια καὶ στὴν πιὸ
βιθιά πληγή.

— Διαβάσαμε σὲ φημερίδες Πολίτικες πῶς ὁ φίλος καὶ
συνεργάτης μας Ἀλέκος Πανταζῆς καταδικάστηκε ἀπὸ τὸ
Τούρκικο Στρατοδικεῖο σὲ ίσοβια δεσμῷ μέσα σὲ φρούριο.
Τὸ περιμέναμε πῶς τὸ Νεοτουρκικὸ Κομιτάτο θὰ φερνό-
τανε ἔτσι στὸν εὐγενικὸ μας φίλο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΒΟΥΡΓΑΡΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Tὰ παραφάτιον εἶναι πληροφορίες σίγουρες ἀπὸ ἀν-
θρώπο ποὺ βρισκόταν στὴν περιφέρεια τῆς Δράμας τὶς
μέρες ποὺ τὴν πρωτοπάτησε ὁ βουργάρικος στρατὸς καὶ
ὑστερώτερα. Εἶναι ἡ ἔρη ἔξιστόρηση τῶν πρώτων ἐνερ-
γειῶν τῶν βουργάρων. Τὸν ἀναμικὸ ἀντίλαλο τῆς συνέ-
χειας τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τὸν βλέπουμε καθημέρα στὶς
ἔφημερίδες. Τί ἔχουν νάπολογηθοῦν οἱ Βούργαροι γι
αὐτά; Τίποτα, τίποτα! Κάπια λιγοστά παραστατίσματα
δικῶνε μας ἀνταρτῶν Κρητικῶν, ἀν ἀληθεύοντας δπως τά-
κουνσαμε, μολονότι μὲ τὸ παραπάνου ἀξιοκατάκριτα, δὲν
εἶναι ἀπολύτως τίποτα μπρὸς στὸ θεόρατο τὸν ὅγκο τῆς
βουργάρικης ἀπανθρωπίας, τῆς ἀγριότης, τῆς ἀκαρδιοσύ-
νης, τῆς ἀναισθησίας, τῆς ἀτιμίας. Καὶ τίγρες νάντουσαν,
δὲ θίκαναν τὰ ὄσα ἔκαναν οἱ βούργαροι. «Ἐδωσαν ἔξε-
τάσεις γιὰ πολιτισμόν ἔθνος καὶ ἀπότυχαν. Κ' ὑστερ' ἀπὸ
τοὺς Τούρκους ἦρθε κ' ἡ δική τους ἡ σειρά: Δὲν ἔχουν
θέση στὴν Ἐνδρώπη. Μὰ μήπως ἔχουν θέση καν στὸ ἐ-
σωτερικὸ τῆς Ἀφρικῆς; » Αν λέγαμε πῶς ἔχουν, φοβού
μαστε πῶς θάδικουνσαμε πολὺ τοὺς μαύρους τοὺς καῦμέ-
μένους. Καταμουτζούνωρθηκε τὸ ἔθνος τὸ βουργάρικο καὶ
πρέπει, γιὰ νὰ ἔπλυνθῇ, ἀντὶς νὰ στέλνῃ καὶ νὰ παρα-
τάῃ τὸ στρατό του ἐνάντια στὰ τίμια καὶ ἐλευθερωτικὰ
Ἐλληνικὰ ὄπλα, ἵστα στὴν καρμανιόλα νὰ τὸν στείλῃ!
Τούλαχιστο ἔνα σημαντικό του μέρος. Καὶ νὰ μαζευτῇ ὁ
βουργάρικος σάλιαγκα, πονείδαμε τὴ σιχαμερή του γύ-
μνια, δοσ γίνεται πειτέρεο στὸ καβούκι του, ἀν πρόκειται
καὶ τὸ καβούκι του αὐτὸ νὰ μείνῃ αὐτοῦ ποὺ εἶναι!

«Ο Βουργάρικος στρατὸς ἦρθε κ' ἔπιασε τὴ
Δράμα στὶς 24 Οχτώβρη. Εἶταν ἡ δεύτερη Θρα-
κικὴ Μεραρχία μὲ ἀρχηγὸ τὸν Κοθάτσεφ. Ή έδια
τράβηξε υστερα στὸ Μπουλάρ.

Τὸ έδιο βράδυ ποὺ ἐκόπιασαν οἱ Βούργαροι δό-
θηκαν διαταγὲς ἀπὸ ἀνώτερους ἀξιωματικοὺς νὰ
γίνη διαρπαγὴ καὶ σφαγὴ ἀπὸ στρατὸ ταχτικὸ κι
ἀντάρτες μέσα στὴν πόλη καὶ στὰ περίχωρα. Σύγ-
χρονα καὶ μαζὶ βούργαροι στρατιώτες μὲ ἀνταρτικὰ
σώματα ἐχτέλεσαν τὶς διαταγές.

Στὴ Δράμα ἔσφαξαν 104, στὴν Καρλίκοβα 250,
στὸ Γιουρούν μχαλεσὶ 300, στὴν Προστασάνη 80,
στὴν Ἀλιστράτη 72, στὴ Βισσοτσάνη 12, στὴν
Πλέδνα 8, στὸ Δράνοδο 6, στὴν Τσατάλτζα 40,
στὸ Δοξάτο 28, στὸ Ἐγνινετζίκ 38, στὴ Μπό-
ρενη 8, στὴν Καβάλλα 280, στὸ Σαριομπάν 79,
στὸ Ἰντζεάζ 16, στὸ Τσόμπανλη 8, στὸ Μπέκλε-
μις 8, στὸ Ἀλαρμαλεσὶ 6, στὸ Γενίκιοι 40, στὰ
Μπούκια 10, στὸ Μάματλη καὶ Ούσεϊν κιοὶ 28, στὶς
Ντεντελέρ 6, στὸ Κουρουλάρ σφαγμένοι δῆλοι: οἱ ἀν-
τρες δοσι δὲν πρόσφασαν νὰ φύγουν καὶ μέσα στὸ
τζαμὶ δ ταχτικὸς στρατὸς ἔκαψε τὸν Ιμάρη μὲ 30